

WEIGERING VAN BEWIJS VAN AANMELDING EN OPVANG

CONTEXT EN WETGEVING

NIEUWE TERMINOLOGIE IN DE VREEMDELINGENWET

Op 22 maart 2018 werden meerdere wijzigingen in de Vreemdelingenwet en Opvangwet van kracht. Sindsdien gebruiken we een andere terminologie:

Erkenning als vluchteling en subsidiaire bescherming = internationale bescherming

Asielaanvraag = verzoek om internationale bescherming

Asielzoeker = verzoeker

Meervoudige asielaanvraag = volgend verzoek

Tweede asielaanvraag = eerste volgend verzoek

(Niet-)inoverwegingname = (niet-)ontvankelijk

1. EEN ASIELAANVRAAG IN DRIE STAPPEN: DOEN, REGISTEREN, INDIENEN

Sinds de wetwijzigingen van kracht zijn geworden, bestaat de asielaanvraag uit drie stappen. Hiermee wordt de praktijk van 'pre-registratie' die DVZ in 2015 invoerde, wettelijk verankerd in de Vreemdelingenwet.¹ Een verzoek om internationale bescherming valt nu uiteen in drie stappen:

- doen van het verzoek
- registreren van het verzoek
- indienen van het verzoek

Het doen van een verzoek om internationale bescherming is het tonen van de intentie om bescherming te vragen. De vreemdelingenwet vraagt dat die intentie zo snel mogelijk wordt getoond en legt verschillende termijnen vast waarbinnen dat moet gebeuren.² Wanneer de persoon die intentie uit, moet de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een bewijs van aanmelding geven.³ In de praktijk staat op dat aanmeldingsbewijs een nummer waarmee de verzoeker op een website kan nagaan op welke dag hij/zij terug moet komen om het verzoek daadwerkelijk

---

¹ Voor meer informatie over de situatie toen zie, Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Ceci n'est pas un demandeur d'asile, oktober 2016, beschikbaar op:

<https://www.vluchtelingenwerk.be/publicaties/ceci-nest-pas-un-demandeur-dasile> ; CIRÉ, « Le pré-accueil de personnes demandeuses d'asile et autres pratiques hors du droit », disponible sur: <https://www.cire.be/le-pre-accueil-de-personnes-demandeuses-d-asile-et-autres-pratiques-hors-du-droit/>

² Art. 50 §1 Vreemdelingenwet

³ Art. 50 §2 Vreemdelingenwet

in te dienen. Het doen opent de rechten en plichten voor de verzoeker. Vanaf het **doen** van het verzoek om internationale bescherming hebben de verzoekers **recht op materiële opvang** van het Federaal Agentschap voor opvang van Asielzoekers (Fedasil) en dat tijdens de hele asielprocedure.⁴

Binnen de 3 werkdagen na het doen van het verzoek gebeurt de registratie door DVZ. Deze termijn is verlengbaar tot maximum 10 werkdagen in geval een groot aantal vreemdelingen tegelijk een verzoek doet waardoor het in de praktijk zeer moeilijk is om binnen de oorspronkelijke termijn alle verzoeken te registreren.⁵ De registratie is een loutere administratieve aangelegenheid bij de DVZ.

Hetzij onmiddellijk, hetzij zo snel mogelijk op een aangewezen datum, en maximum binnen de 30 dagen na het doen van het verzoek moet de verzoeker de kans krijgen zijn verzoek daadwerkelijk in te dienen. In geval een groot aantal vreemdelingen tegelijk een verzoek doet waardoor het in de praktijk zeer moeilijk is deze termijn na te leven, kan deze verlengd worden door de koning bij een in ministerraad overlegd besluit. Dat besluit treedt drie maanden na de inwerkingtreding buiten werking.⁶

De daadwerkelijke indiening heeft belangrijke gevolgen voor de asielzoekers. Op de dag van de daadwerkelijke indiening gebeurt onder andere:

- de registratie in het wachtregister
- de afgifte van de bijlage 26 als bewijs van het verzoek om internationale bescherming of de bijlage 26quinquies als bewijs van een volgend verzoek
- de toewijzing aan een open opvangplaats in het netwerk van Fedasil, door middel van een aanpassing van de "code 207" in het wachtregister

Hoewel er recht is op opvang vanaf het doen, wijst Fedasil pas officieel een opvangplaats toe bij de daadwerkelijke indiening. In de fase vóór de daadwerkelijke indiening wordt in de praktijk in een voorlopige opvang voorzien. Dit stemt overeen met de "pre-opvang" zoals die in 2015 werd geïntroduceerd.

2. BEPERKING AANTAL VERZOEKEN OM INTERNATIONALE BESCHERMING SINDS 22/11/2018

Sinds 22 november 2018 beperkt DVZ het aantal verzoeken om internationale bescherming. Daardoor kunnen niet alle personen die bij DVZ in de rij staan hun verzoek doen. Er wordt hen gevraagd de volgende werkdag terug te komen. Ze krijgen echter geen bewijs van aanmelding dat aantoonde dat ze er die dag waren om asiel aan te vragen. Er is dus geen garantie dat ze de volgende dag wel toegelaten worden.⁷ Ze krijgen in tussentijd ook geen voorlopige opvang.

De reden van deze beperking is dat het opvangnetwerk onder druk staat, en dat de overheid de instroom van nieuwe rechthebbenden tracht te beperken. Door de personen geen bewijs van aanmelding te geven erkent de overheid hen niet als verzoekers om internationale bescherming, en ontzegt hen dus ook het recht op opvang. Opvang houdt onder andere huisvesting, voeding, kleding, medische en psychologische zorgen, en maatschappelijke en juridische begeleiding in.⁸ Verder begint de termijn van 4 maanden alvorens een verzoeker om

---

⁴ Art. 6 Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (Opvangwet).

⁵ Art. 50 §2 Vreemdelingenwet

⁶ Art. 50 §3 Vreemdelingenwet

⁷ We konden ter plaats observeren dat meerdere asielzoekers reeds meerdere dagen na elkaar geweigerd werden aan de deur, ook wanneer zij zich als eerste aanmeldden.

⁸ Art. 2, 6° Opvangwet

internationale bescherming een arbeidskaart mag aanvragen pas vanaf de daadwerkelijke indiening van het verzoek te lopen.⁹

Het beperken van het aantal verzoeken om internationale bescherming per dag is op geen enkele manier toegestaan in de vreemdelingenwet, noch in het Europese recht. Het druist in tegen het grondrecht om asiel aan te vragen.¹⁰

3. SPECIFIEK PROBLEEM: CODE 207 NO SHOW BIJ VOLGENDE VERZOEKEN

De huidige beperking kan extra nadelig zijn voor asielzoekers die een volgend verzoek doen (dit is een nieuw verzoek nadat een definitieve negatieve beslissing is genomen in een vorig verzoek in België).

Bij een volgend verzoek kan Fedasil de materiële opvang beperken.¹¹ Dit uit zich in de praktijk in de toekenning van een "code 207 no show" in het wachtregister. Deze code geeft bij een volgend verzoek aan dat de verzoeker geen materiële opvang krijgt van Fedasil, behalve de terugbetaling van de medische kosten. OCMW's zijn dan evenmin bevoegd.

De verzoeker kan terug opvang vragen wanneer het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de nieuwe elementen ontvankelijk verklaart. Het CGVS zou die beslissing volgens de gewijzigde wetgeving binnen de 10 werkdagen moeten nemen.¹² In de praktijk kan dit maanden duren. Meestal omdat er reeds weken tot maanden voorbijgaan voor DVZ het interview afneemt omtrent de nieuwe elementen en het dossier naar het CGVS doorstuurt.

Verklaart het CGVS de nieuwe elementen niet-ontvankelijk, dan blijft de verzoeker met een code 207 no show voor de rest van de procedure zonder materiële opvang. Ook tijdens de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Dit beroep is schorsend bij een eerste volgend verzoek en laat met andere woorden toe in het land te verblijven tot de beslissing van de RvV definitief is geworden en er een uitvoerbaar BGV is. De periode die deze verzoeker zonder materiële opvang dient te overbruggen kan dus erg lang worden.

Een beperking van het recht opvang in geval van een volgend verzoek moet¹³:

- individueel gemotiveerd zijn
- worden genomen met inachtnaam van het redelijkheidsbeginsel
- rekening houden met de specifieke situatie van de betrokkene, met name in geval van kwetsbare personen
- het recht op medische begeleiding waarborgen
- het recht op een waardige levensstandaard waarborgen

Deze vereisten zijn omgezet uit de Europese Opvangrichtlijn.¹⁴ Voordien vereiste de opvangwet reeds dat een weigering enkel in uitzonderlijke gevallen zou gebeuren en mits een individuele motivering. Verder stelde het Grondwettelijk Hof dat een weigering enkel gerechtvaardigd is als het tot doel heeft onrechtmatige volgende verzoeken te voorkomen die enkel worden

---

⁹ Op voorwaarde dat hij in die periode nog geen beslissing van het CGVS heeft ontvangen, Art 17, 1° KB van 9 juni 1999 ter uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de buitenlandse werknemers

¹⁰ Art. 18 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

¹¹ Art. 4, §1, 3° Opvangwet

¹² Art. 57/6 §3 Vreemdelingenwet

¹³ Art. 4 §3 en §4 Opvangwet

¹⁴ Art. 20, punt 5 en artikel 21 Richtlijn 2013/33/EU van 26 juni 2013 tot vaststelling van de normen voor de opvang van verzoekers van internationale bescherming (herschikking) (Opvangrichtlijn)

ingediend om het verblijf in de opvang te verlengen.¹⁵ De achterliggende gedachte bij dit artikel is immers het tegengaan van misbruik.

In de praktijk weigert Fedasil bijna systematisch de materiële opvang aan verzoekers die een volgend verzoek doen, met uitzondering van medische hulp. Dit meestal zonder een individuele motivering die rekening houdt met kwetsbaarheden of het garanderen van een waardige levensstandaard.

Deze groep krijgt ook geen voorlopige opvang tussen het doen van hun verzoek en de daadwerkelijke indiening. Zij krijgen echter pas een officiële beslissing tot weigering van opvang eens hun verzoek daadwerkelijk is ingediend. Dit wijt Fedasil aan het feit dat zij in die fase nog niet geregistreerd zijn in het wachtregister. Personen die een volgend verzoek indienen, kunnen dus al 30 dagen op straat verblijven alvorens zij daar een officiële beslissing over ontvangen. De recente verduidelijking in de opvangwet, dat het recht op opvang geldt vanaf het doen van het verzoek om internationale bescherming, heeft voor hen in de praktijk geen verschil gemaakt.

Dit is eveneens in strijd met de Europese opvangrichtlijn die bepaalt dat een beperking van het recht op opvang niet kan gebeuren alvorens er een beslissing genomen is.¹⁶

MOGELIJKE STAPPEN

Wat kan u als advocaat ondernemen tegen een weigering van het afgeven van een aanmeldingsbewijs en tegen een weigering opvang?

1. CONTACTEER DVZ

We raden aan om uw cliënt zijn/haar intentie om internationale bescherming te vragen te bevestigen **per mail, per aangetekende brief of per fax aan DVZ**. U vermeldt in die brief ook de datum (en eventueel het uur) waarop uw cliënt in de rij stond bij de DVZ om zijn verzoek te doen, en dus zijn intentie om asiel aan te vragen heeft geuit/proberen te uiten.

Mogelijk roept DVZ uw cliënt op en ontvangt deze alsnog een bewijs van aanmelding. Voor eerste verzoeken zou dit moeten betekenen dat er meteen in opvang voorzien wordt.

In ieder geval levert het een bewijs op van het doen van het verzoek, wat in het kader van verdere procedurele stappen belangrijk kan zijn.

2. CONTACTEER FEDASIL

Naast de brief aan DVZ kan u een mail en een **aangetekende brief of fax aan de juridische dienst van Fedasil** sturen waarin u vraagt om opvang te voorzien, op grond van het verzoek om internationale bescherming dat werd gedaan.

Ook bij volgende verzoeken waarbij de facto de voorlopige opvang wordt geweigerd, kan het de moeite lonen om alsnog contact op te nemen met de dienst dispatching van Fedasil. Zeker indien er elementen van kwetsbaarheid zijn en/of uw cliënt niet in een waardige levensstandaard kan voorzien.

Geef zowel voor punt 1 als 2 een duidelijke deadline aan waarbinnen u reactie verwacht, en verwijs tevens naar de dag waarop uw cliënt in de rij stond bij DVZ voor zijn verzoek, maar niet werd toegelaten. Wij raden aan deze te beperken tot 2 dagen maximum gezien een

---

¹⁵ Grondwettelijk Hof, arrest nr. 95/2014 van 30 juni 2014

¹⁶ Art. 20, 6° Opvangrichtlijn

hoogdringende beroepsprocedure binnen de paar dagen gestart moet worden om resultaat te bekomen.

3. BEROEPSPROCEDURES

Behaalt u geen resultaat met bovenstaande mails en brieven, dan zijn er verschillende juridische pistes mogelijk.

U kan het louter niet toelaten van het verzoek om internationale bescherming (het weigeren van een bewijs van aanmelding) aanvechten bij de rechtbank van eerste aanleg. Het gaat dan om een beroep tegen DVZ.

U kan ook beroep indienen tegen Fedasil, waarbij voornamelijk het probleem van opvang wordt aangekaart. Dit kan zowel wanneer er nog geen beslissing over opvang is, als wanneer uw cliënt een officiële beslissing code 207 no show ontving ingeval van een volgend verzoek. Dit beroep moet ingediend worden bij de arbeidsrechtbank.

BELANGRIJKE OPMERKING: Voorlopig hebben wij enkel positieve ervaring met de tweede piste. Het Arbeidshof van Brussel besliste bijvoorbeeld in 2015 dat Fedasil moest veroordeeld worden tot het verlenen van opvang ook al was er nog geen registratie van het verzoek om internationale bescherming. Het Hof nam aan dat de intentie van de asielzoeker duidelijk genoeg was en hij dus gekwalificeerd moest worden als asielzoeker met recht op materiële opvang van Fedasil.¹⁷

PISTE 1 (ZIE VERDER VOOR CONCRETE UITWERKING)

DOELSTELLING:	Toegang tot de asielprocedure en dus het bewijs van aanmelding en registratie door DVZ opeisen (indirect recht op opvang)
AAN TE VECHTEN INSTANTIE:	Dienst Vreemdelingenzaken
BEVOEGDE RECHTER:	Rechtbank van eerste aanleg
GROND:	Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vnl. art. 50) Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming (herschikking) (vnl. art. 2, b) en c) en art.6) Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (art. 18)

PISTE 2 (ZIE VERDER VOOR CONCRETE UITWERKING)

DOELSTELLING:	Recht op opvang opeisen
AAN TE VECHTEN INSTANTIE:	Fedasil
BEVOEGDE RECHTER:	Arbeidsrechtbank
GROND:	Wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde

¹⁷ Arbeidshof, Brussel, 7 december 2015, arrest nr. 2015/3098; Arbeidsrechtbank Gent, 11 oktober 2016, beschikking nr. 16/8/K

	<p>andere categorieën van vreemdelingen (vnl. art.2, 1° en 2°, art. 3, art. 4, art. 6 en art. 18)</p> <p>Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vnl. art. 50)</p> <p>Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van internationale bescherming (herschikking) (vnl. overweging 27, art. 2, b) en c) en art.6)</p>
--	--

4. DE FEDERALE OMBUDSMAN

U kan er ook voor opteren om de federale Ombudsman te contacteren. Over volgende verzoeken vestigde de federale Ombudsman reeds meermaals de aandacht op de situatie van asielzoekers met een code 207 no show.¹⁸ In het jaarverslag 2016 kwamen ook de problemen met de registratie in 2015 ter sprake.

Vooraleer u beroep doet op de federale Ombudsman is het belangrijk dat u een herziening probeert te vragen van de beslissing bij DVZ en/of Fedasil (zie punt 1 en 2). Maar het is niet noodzakelijk dat u eerst een beroepsprocedure start. Wel is het zo dat als u er één start, de federale Ombudsman de behandeling van de klacht zal opschorten in afwachting van een uitspraak. Als het om een uitspraak over de grond van de zaak gaat, kan de Ombudsman deze niet meer veranderen door zijn tussenkomst. Gaat het enkel om een uitspraak over de toelaatbaarheid, dan kunnen ze de klacht wel heropenen.

De Ombudsman geeft doorgaans prioriteit aan zaken waarin minderjarige kinderen betrokken zijn of waarin sprake is van ernstige medische problemen. De behandelingsduur van een klacht zou een aantal weken duren, afhankelijk van de snelheid van reactie van de autoriteiten.

De kans is reëel dat u sneller een beslissing bekomt door een beroepsprocedure te starten, zeker als u er vroeg bij bent. Mocht de rechtbank uw eenzijdig verzoekschrift of kort geding niet toelaatbaar verklaren of u bent te laat om beroepsprocedures te starten, kan het nog altijd een optie zijn contact op te nemen met de Ombudsman.

MOGELIJKE BEROEPSPROCEDURES BIJ RECHTBANK EERSTE AANLEG OF ARBEIDSRECHTBANK

Zoals hierboven omschreven zijn er twee pistes mogelijk voor een beroepsprocedure:

- Een beroep tegen DVZ bij de rechtbank van eerste aanleg
- Een beroep tegen Fedasil bij de arbeidsrechtbank

¹⁸ Federale Ombudsman, Jaarverslag 2015, http://www.federaalombudsman.be/sites/1070.b.fedimbo.belgium.be/files/jaarverslag_rapport_annuel_-_2015.pdf , vanaf p.56 ; Jaarverslag 2016, http://www.federaalombudsman.be/sites/default/files/jaarverslag_-_rapport_annuel_-_2016_-_web_0.pdf , vanaf p.78 , Jaarverslag 2017, http://www.federaalombudsman.be/sites/default/files/jaarverslag_2017_-_rapport_annuel_2017.pdf , vanaf p. 93

De bevoegde arbeidsrechtbank is die van de woonplaats van de betrokkene (art. 580, °8 f en 628, 14° van het Gerechtelijk Wetboek). De bevoegde rechtbank van eerste aanleg is deze van de woonplaats van de verweerder (artikel 624 Ger. Wb.).

Onderstaande procedures zijn zowel mogelijk bij de rechtbank van eerste aanleg als bij de arbeidsrechtbank.

1. EENZIJDIG VERZOEKSCHRIFT – ARTIKEL 584, 3^E ALINEA; ART. 1025-1034 GER. WB.

Kernpunten:

- hoogdringendheid
- niet op tegenspraak
- beroep binnen een paar dagen in te dienen
- vooral wanneer geen toegang tot (nood)opvang.

In geval van **volstreekte hoogdringendheid** raden we deze procedure aan. Het gaat om een uitzonderlijke procedure waarbij de voorzitter van de rechtbank een beslissing neemt **zonder de tegenpartij gehoord te hebben**. U zal dan ook de volstreekte noodzakelijkheid en dringendheid moeten motiveren en uiteenzetten waarom de gewone dagvaardingsprocedure geen tijdige oplossing kan bieden.

In de praktijk zal dit verzoekschrift enkel toelaatbaar zijn als u het beroep zeer snel – **binnen de paar dagen** - na de weigering van toelating tot de asielprocedure of de (de facto) weigering van opvang indient, en de betrokken asielzoeker **effectief geen (nood)opvang** heeft. Ook een bepaalde kwetsbaarheid (bv. een minderjarige of bij medische problemen) kan een rol spelen. Het komt erop aan het tijdsverloop en de omstandigheden goed te schetsen, en waar mogelijk te bewijzen. De brieven die u eerder tot DVZ en Fedasil richtte kunnen daarbij helpen.

In spoedeisende gevallen kan de voorzitter van de rechtbank – op verzoekschrift van de advocaat – ook een beschikking geven om de **termijnen om te dagvaarden te verkorten** en zelfs, als daar een grond voor bestaat, verlof verlenen om binnen dezelfde dag en op het gestelde uur van de zitting te dagvaarden (art. 708 en 1036 Ger. Wb.).

In één eenzijdig verzoekschrift kan u dus:

- In hoofdorde: vragen om direct te veroordelen op basis van het eenzijdig verzoekschrift
- In ondergeschikte orde: vragen naar rechtsbijstand om de asielzoeker toe te laten een kort geding te starten en vragen naar een verkorting van de termijnen om te dagvaarden.

Dit laat de rechter toe om een keuze te maken.

Een andere tussenoplossing kan zijn om in het eenzijdig verzoekschrift melding te maken van een beroep ten gronde dat u binnen een redelijke termijn zal indienen. Zo vraagt u met het verzoekschrift een voorlopige veroordeling (tot het afleveren van een bewijs van aanmelding en/of het verlenen van opvang) tot er een uitspraak ten gronde is.

We zien dat voorzitters deze tussenoplossingen vaak volgen omdat het zowel een tijdelijke oplossing voor de asielzoeker biedt als tegemoetkomt aan het principe van een tegensprekelijk debat.

2. PROCEDURE IN KORT GEDING (ARTIKEL 584; 1035 TOT 1041 GER. WB)

Kernpunten:

- hoogdringendheid
- op tegenspraak
- beroep binnen een paar weken in te dienen
- vooral wanneer geen toegang tot (nood)opvang.

In deze procedure wordt het debat **wel op tegenspraak** gevoerd maar kan er toch relatief snel een beslissing worden genomen. Ook bij de procedure in kort geding moet u de **hoogdringendheid** aantonen en moet u verantwoorden waarom een gewone procedure geen tijdige oplossing kan bieden.

In de praktijk moet u het beroep snel – **binnen de paar weken** – indienen na de weigering van toelating tot de asielprocedure of de (de facto) weigering van opvang en zal dit vooral aanvaard worden indien de betrokken asielzoeker **zonder (nood)opvang** is. Ook een bepaalde kwetsbaarheid (bv. een minderjarige of iemand met medische problemen) kan een rol spelen. Opnieuw komt het erop aan het tijdsverloop en de omstandigheden goed te schetsen en waar mogelijk te bewijzen. De brieven die u eerder tot DVZ en Fedasil richtte kunnen daarbij helpen.

Ook hier kan het een tussenoplossing zijn om in het kort geding melding te maken van een beroep ten gronde dat u binnen een redelijke termijn zal indienen. Zo vraagt u een voorlopige veroordeling tot er een uitspraak ten gronde is. We zien dat voorzitters dit vaak volgen omdat het zowel een tijdelijke oplossing voor de asielzoeker biedt als tegemoetkomt aan het principe van een tegensprekelijk debat.

3. PROCEDURE TEN GRONDE (ARTIKEL 1034BIS TOT 1034SEXIES GER. WB)

Kernpunten:

- op tegenspraak
- beroep binnen drie maanden in te dienen ingeval van beroep tegen Fedasil bij de arbeidsrechtbank
- geen termijn in geval van beroep tegen DVZ bij de rechtbank van eerste aanleg
- niet als enige procedure aan te raden wanneer geen toegang tot (nood)opvang.

Een procedure ten gronde leidt pas na een paar maanden tot een beslissing en is dus **niet geschikt wanneer de betrokken asielzoeker geen (nood)opvang heeft**.

Voor een asielzoeker die wel (nood)opvang heeft kan deze procedure wel nuttig zijn. In dat geval is de situatie minder urgent. Toch blijft het in strijd met de Belgische en Europese regelgeving dat een persoon geweigerd wordt een verzoek om internationale bescherming te doen. Op die manier dwingt DVZ de persoon een tijd in onwettig verblijf te leven, zonder recht op materiële opvang van Fedasil. Dit onwettig verblijf heeft ook andere consequenties, bijvoorbeeld het risico opgepakt te worden bij politiecontroles, beperking van medische zorgen tot dringende medische hulp, uitstel van het recht om te werken, enzoverder.

De procedure kan ook vereist zijn in navolging van een eenzijdig verzoekschrift of kort geding.

In geval van een code no show bij een volgend verzoek waarbij het niet krijgen van materiële opvang erg lang kan aanslepen, kan een oplossing na enkele maanden ook nog steeds welkom zijn.

4. BEWIJSMATERIAAL

Uw cliënt kan in deze eerste fase vaak geen bewijzen voorleggen. Er wordt hem/haar immers een bewijs van aanmelding en een beslissing over opvang geweigerd. Dit kan u in uw beroep proberen verhelpen door de huidige gang van zaken uit te leggen en het bewijs voor te leggen dat uw cliënt zich kenbaar heeft gemaakt als asielzoeker.

Die bewijzen kunnen zijn:

- de mails en brieven die u stuurde naar DVZ en Fedasil;
- eventueel ander bewijs dat uw cliënt heeft dat hij/zij zich op die specifieke dag/uur heeft aangemeld
- andere bewijzen zoals attesten van vrijwilligers over de preciaire situatie van uw cliënt, medische attesten, enzoverder.
- Artikels uit de pers¹⁹

Ook het tijdsverloop schetsen is heel belangrijk, zodat u aan de rechter kan aantonen dat u snel gehandeld heeft.

5. RECHTSBIJSTAND

In geval de verzoeker niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt, kan u een verzoek doen tot rechtsbijstand bij het bureau voor rechtsbijstand van de betrokken rechtbank (art. 668, d); art. 670 en 675 Ger. Wb.). Die beslissing kan wel enkele dagen op zich laten wachten. In spoedeisende gevallen kan u in hetzelfde verzoekschrift kosteloze rechtsbijstand aanvragen, of dit zelfs mondeling doen, en kan de voorzitter die zelf verlenen (art.673 Ger. Wb.). Dit is aangewezen bij de procedures op eenzijdig verzoekschrift of in kort geding.

De beslissing van het bureau voor juridische bijstand waarbij kosteloze juridische tweedelijnsbijstand wordt verleend geldt als bewijs voor ontoereikende bestaansmiddelen (art. 667, 2^e lid Ger. Wb.). Om het recht op rechtsbijstand te verkrijgen raden we dus aan om de pro Deo-aanstelling bij het verzoekschrift te voegen. Omdat een normale aanstelling enige tijd in beslag neemt, kan u in spoedeisende gevallen een aanstelling bij spoed vragen via de voorzitter van het bureau juridische bijstand. Ook andere bewijzen van een gebrek aan voldoende bestaansmiddelen kunnen een hulp zijn, zoals attesten van vrijwilligers en organisaties die uw cliënt bijstaan.

6. MOGELIJKHEID TOT HOGER BEROEP TEGEN BESCHIKKINGEN

Tegen een beschikking van de voorzitter van de rechtbank kan u binnen één maand na kennisgeving een hoger beroep indienen (1031 Ger Wb). De tegenpartij kan verzet aantekenen tegen een beschikking op eenzijdig verzoekschrift, binnen één maand na de kennisgeving. (artikel 1033 Ger. Wb.).

---

¹⁹ Zie persoverzicht in bijlage

VRAGEN?

Hebt u vragen of hebt u hulp nodig bij het opstellen van uw verzoekschrift?

Contacteer **de juridische Infodesk van Vluchtelingenwerk Vlaanderen:**

02 205 00 55 (kies toets 2)

Maandag en vrijdag van 9u00 tot 12u30 + Woensdagnamiddag van 13u30 tot 17u00

Of contacteer **de socio-juridische permanentie van Ciré:**

02 620 77 10

Permanentie van maandag t.e.m. vrijdag 9-12, zonder afspraak

Visvijverstraat, 80-82, 1050 Brussel

Wij horen ook graag uw suggesties of ervaringen.